

права, які безпосередньо стосуються права на винагороду за працю, на забезпечення безпечних її умов, на можливість просування по роботі та на обмеження тривалості роботи. Реалізація кожного з даних прав забезпечує реалізацію права на життя в кожному з вищезгадуваних аспектів.

Література

1. Кашлакова А.С. Современное трудовое законодательство о праве на достойную жизнь / А.С. Кашлакова // Материалы международной научно-практической конференции «Современное состояние законодательства и науки трудового права и права социального обеспечения» / под ред. К.Н. Гусова. – М.: Проспект, 2010. – С. 424 – 426.

2. Права человека: учебник / отв. ред. Е.А. Лукашева. – М.: НОРМА, 2003. – 560 с.

3. Новгородцев П.И. О праве на существование (социально-философские этюды) / П. И. Новгородцев, И. А. Покровский. – Санкт-Петербург: Издание товарищества М.О. Вольф., 1854. – 47 с.

4. Научно-практический комментарий к Конституции Российской Федерации / под ред. В.В. Лазарева. – М.: Спарк, 2004.

5. Гончарова Г.С. Гідна праця: сучасний стан та перспективи // Актуальні проблеми регулювання відносин у сфері праці і соціального забезпечення: Тези доповідей та наукових повідомлень учасників III Міжнародної науково-практичної конференції, 7-8 жовтня 2011 р. / за ред. к.ю.н., доц. В.В. Жернакова. – Х.: Кросроуд, 2011. – С. 154-157.

6. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права. Прийнятий 16 грудня 1966 року Генеральною Асамблеєю ООН. [Електронний ресурс]. – Режим доступу :http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_042.

УДК 349.3

Аханов М.А., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Грабовська Г.М., к.ю.н., доцент

ДЕРЖАВНА ДОПОМОГА МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИМ СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

На сьогодні одним з важливих напрямків соціальної політики є соціальний захист тих категорій населення, які мають найбільший ризик бідності.

Для дослідження державної соціальної допомоги як виду соціального захисту малозабезпечених сімей необхідно спочатку з'ясувати сутність такого поняття, як допомога. Так, термін «допомога» є неоднозначним за своїм змістом і вживається в таких основних значеннях: 1) сприяння кому-небудь у чому-небудь, участь у чому-небудь, що приносить полегшення;

2) матеріальна підтримка; 3) захист, порятунок у біді; 4) сприяння в лікуванні, полегшення страждань [4, с. 717].

На думку Р.І. Іванової, допомога - це всі грошові, періодичні, соціально-аліментарні виплати, які мають характер державної допомоги та надаються громадянам у випадках і на умовах, передбачених законом, із компенсаційною та іншою метою [3, с. 107].

Держава гарантує категорії осіб малозабезпечених сімей соціальний захист, який забезпечується шляхом надання їм грошової допомоги у розмірі не нижчого від прожиткового мінімуму відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» [1].

Малозабезпеченою сім'єю вважається сім'я, яка з поважних або незалежних від неї причин має середньомісячний сукупний дохід нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї.

Таким чином, законодавче визначення поняття державної соціальної допомоги міститься в Законі України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» від 01.06.2000 р. № 1768-III. Проте Закон акцентує увагу лише на грошовій формі державної соціальної допомоги, не враховуючи теоретичні надбання вчених у сфері соціального забезпечення, які досліджували зміст державної соціальної допомоги та виділяли інші, на відміну від грошової, форми (натуральну, компенсаційну).

Право на державну соціальну допомогу мають малозабезпечені сім'ї, які постійно проживають на території України.

Доцільно наголосити на тому, хто саме входить до складу малозабезпеченої сім'ї. Так, до складу малозабезпеченої сім'ї, що звертається за призначенням соціальної допомоги, До складу сім'ї включаються чоловік, дружина; рідні, усиновлені та діти цих осіб віком до вісімнадцяти років, а також діти, які навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації до досягнення двадцяти трьох років і які не мають власних сімей; неодружені повнолітні діти, які визнані інвалідами з дитинства I та II груп або інвалідами I групи і проживають разом з батьками; непрацездатні батьки чоловіка та дружини, які проживають разом з ними і перебувають на їх утриманні у зв'язку з відсутністю власних доходів; особа, яка проживає разом з самотнім інвалідом I групи і здійснює догляд за ним; жінка та чоловік, які проживають однією сім'єю, не перебувають у шлюбі, але мають спільних дітей. При цьому до складу сім'ї включаються незалежно від місця проживання (перебування) або реєстрації діти, які навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації до досягнення двадцяти трьох років і не мають власних сімей. До складу сім'ї не включаються особи, які

перебувають на повному державному утриманні.

Підсумовуючи, слід зазначити, що прийнятті нормативно-правові акти за час незалежності України запроваджують сучасні підходи до формування національної системи соціального забезпечення, а також визначають цивілізовані її форми. Однак, діюча законодавчо-нормативна база у цій сфері недосконала, потребує доопрацювання та узгодження щодо якісного виконання чинних норм. Ефективна державна соціальна підтримка сімей із дітьми насамперед повинна бути спрямована на покращення демографічної ситуації в державі й загалом слугувати вагомим фактором забезпечення соціальної суспільної злагоди.

Література

1. Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям: Закон України від 01.06.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1768-14>

2. Про державну допомогу сім'ям з дітьми: Закон України від 21.11.1992 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2811-12>

3. Бурлака О. С. Щодо поняття державної соціальної допомоги як виду соціального захисту сім'ї, дитинства, материнства та батьківства / О. С. Бурлака // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. – 2016. – Вип. 20. – С. 107 – 110.

4. Хомич І. Ю. Особливості соціальної допомоги як форми соціального забезпечення населення України / І. Ю. Хомич // Форум права. – 2013. – № 3. – С. 717 – 724.

УДК 347.626.2

Базь А.В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М.О., асистент

ШЛЮБНИЙ ДОГОВІР – ЦЕ АМОРАЛЬНО ЧИ МУДРО?

Шлюбний договір – цілком нормальне явище на Заході, якому завжди був властивий здоровий меркантилізм. Таких прикладів сила-силенна. Там уже нікого не лякає словосполучення «шлюбний договір» і ніким не трактується як прояв недовіри. У нас же досі до нього ставляться як до модної «західної штучки» і реагують гамою найрізноманітніших емоцій: «То виходить ти мене не любиш! То виходить, ти мені не довіряєш!». Зате потім, коли доходить до реального розлучення, хтось стогне, що його пограбували, обдурили, залишили ні з чим...

До сьогодні у сучасному суспільстві точиться дискусія щодо